

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: V. M., nar. X
bytem X
zastoupen JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha
proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2021,
č.j. KrÚ 66958/2021/ODSH/15

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno

rozhodnutí Městského úřadu Vysoké Mýto, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) shodného zákona, tím, že dne 2. 3. 2021 řídil motorové osobní vozidlo, přestože nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 35.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců. Dále byla žalobci uložena povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

II. Žaloba

2. Žalobce ve své žalobě vznesl toliko jediný žalobní bod, ve kterém vytýká správnímu orgánu I. stupně i žalovanému, že nezákonně projednali věc i přes tu skutečnost, že nebyla odstraněna vada v řízení, spočívající v absenci podpisu žalobce na odporu proti příkazu ze dne 29. 3. 2021, č.j. MUVM/021380/2021, který byl ve věci vydán před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaným rozhodnutím. Jelikož žalobce nebyl po celou dobu řízení vyzván k doplnění podpisu na odporu proti uvedenému příkazu, nemohly správní orgány v projednání přestupku pokračovat a vydat svá rozhodnutí, jelikož absence podpisu je vadou podání, pro kterou nelze pokračovat v řízení. Odkazuje na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 113/2018-39 ze dne 18. 12. 2018
3. Na základě výše uvedeného navrhuje žalobce rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaného jako nezákonná zrušit.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření setrval na svých skutkových a právních závěrech a uvedl, že žalobní argumentaci žalobce považuje za nedůvodnou, jelikož žalobce po celou dobu řízení netvrdil, že by odpor proti příkazu nepodal a žalobce v řízení dál pokračoval. Zmínil, že orgán prvního stupně sice po podání nepodepsaného odporu procesně pochybil, avšak tato vada ve světle dalšího průběhu řízení před správními orgány nedosahuje intenzity způsobující nezákonnost rozhodnutí. Obdobná procesní taktika přestupců spočívající v podání nepodepsaného odporu je žalovanému známa z úřední činnosti. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Replika žalobce

5. Žalobce reagoval replikou ze dne 8. 1. 2022, kdy uvedl, že újmu na právech spatřuje v tom, že řízení, které nemělo pokračovat, vyústilo v rozhodnutí o vině žalobce. Zopakoval argumentaci rozhodnutím č. j. 4 As 113/2018-39. Újma žalobce spočívá též v tom, že pokud by řízení skončilo ve fázi uložení pokuty příkazem, nehradil by náklady řízení.

V. Posouzení věci soudem

6. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen jako „s. ř. s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
7. Ze správního spisu vyplývá a mezi stranami ani není sporné, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku uvedeného v bodě 1. tohoto rozsudku příkazem vydaným Městským úřadem Vysoké Mýto ze dne 29. 3. 2021, č.j. MUVM/021380/2021, proti kterému byl podán dne 6. 4. 2021 včasný, však nepodepsaný odpor (č. 1. 36 správního spisu). Správní orgán I. stupně následně informoval žalobce o pokračování v řízení, jehož výsledkem bylo rozhodnutí ze dne 4. 6. 2021, č.j. MUVM/040790/2021, o vině žalobce z výše popsaného přestupku. Proti tomu rozhodnutí žalobce podal blanketní odvolání, které na výzvu doplnil. Žalovaný přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil, což žalobce napadl již výše popsanou žalobou.
8. Krajský soud tak uvážil o žalobě ve světle výše popsaného skutkového stavu, přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Dle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
10. Z citovaného ustanovení zcela jasně vyplývá, že v řízení dle § 65 a násl. s.ř.s. je pro úspěch žaloby, tedy pro zrušení žalovaného rozhodnutí, základní podmínkou ta skutečnost, že žalobce byl rozhodnutím správních orgánů zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv. Tuto skutečnost musí v žalobě sám žalobce nejen tvrdit, ale i prokázat.
11. Podle § 37 odst. 2 věty páté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
12. Žalobce se dovolává rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 113/2018-39 ze dne 18. 12. 2018, publ. pod č. 3836/2019 Sb. r. NSS, v němž rozšířený senát dospěl k závěru, že podpis na listinném podání je podstatnou náležitostí podání. Chybějící podpis na podání je vadou, pro kterou nelze pokračovat v řízení. V odst. 22 uvedeného rozhodnutí zdůvodnil důležitost podpisu, který „*stvrzuje, že se podatel ztotožňuje s obsahem podání, že jej myslí vážně, nikoliv jen »jako«*. V neposlední řadě *stvrzuje též to, že podání skutečně činí podatel (a nikoliv někdo jiný jeho jménem)*.“ Povinností správního orgánu je proto vyzvat dle § 37 odst. 3 správního řádu podatele k odstranění uvedené vady. Dále rozšířený senát uvedl, že pokud chyběl podpis na odporu podle zákona o přestupcích a nebyla-li tato vada přes výzvu odstraněna, odpor nevyvolal žádné právní účinky a příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty nabyl právní moci.
13. Ve světle výše uvedeného je zřejmé, že správní orgán I. stupně pochybil, jestliže v projednávané věci nevyzval žalobce jakožto podatele odporu k doplnění jeho podpisu. O tom ostatně není mezi stranami sporu, to přiznává i žalovaný ve svém shora uvedeném

vyjádření k žalobě. Co je sporné je to, zda uvedená vada je bez dalšího důvodem pro zrušení napadených rozhodnutí (dle názoru žalobce), nebo zda zde jsou okolnosti, pro něž napadená rozhodnutí ob stojí navzdory zjištěnému porušení procesního předpisu v řízení před správním orgánem (názor žalovaného).

14. Soud předně připomíná, že samotný rozšířený senát v citovaném rozsudku č.j. 4 As 113/2018-39 připustil, že úmyslné opomenutí podpisu na podání jakožto součást obstrukční procesní strategie může být vyhodnoceno jako zneužití práva, a následně mu může být odeprána právní ochrana. V odst. 33 uvedl: *„Podává-li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Stejně závěry platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami tyto obstrukční taktiky využívajícími. Takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, nepožívá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat.“*
15. Žalovaný ve svém vyjádření poukázal na některé indicie svědčící o napojení žalobce právě na osoby, které uvedené obstrukční praktiky využívají. Jedná se především o opakující se jména zmocněnců a obdobné případy s týmiž zástupci řešené správními soudy. Zdejší soud obdobnou věc jiného žalobce zastoupeného totožným zástupcem projednával pod sp. zn. 52 A 65/2021. Žalobce se k tomuto nijak nevyjádřil.
16. Soud proto poukazuje na to, že uvedené indicie a skutečnosti jemu známé z úřední činnosti je třeba navíc hodnotit v souvislostech a zdůrazňuje, že žalobce opakovaně přebíral písemnosti v řízení následujícím po podání odporu a podal odvolání. Přitom nikde nenamítl, že by snad odpor nebyl jím podaný či vážně míněný. Funkce podpisu, jenž „stvzuje, že se podatel ztotožňuje s obsahem podání, že jej myslí vážně“ a „stvzuje též to, že podání skutečně činí podatel“ tak v řízení byla naplněna následným konáním podatele, který soustavně a opakovaně jednal tak, jako by odpor podal sám a vážně. Soud tak dovozuje úmysl žalobce nepodepsat odpor za účelem procesních obstrukcí ze všech uvedených souvislostí, jakož i ze skutečnosti, že pochybení správních orgánů namítá až v žalobě. Soud podotýká, že i tato skutečnost může být v komplexu dalších skutečností hodnocena jako skutečnost nasvědčující zneužití práva (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 36/2019-33 ze dne 15. 8. 2019).
17. Obdobný závěr jako činí nyní krajský soud učinil rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 11. 2021, č.j. 1 As 161/2021-29 (bod 20), kde mimo jiné uvedl, že namítaná procesní vada navázaná na nepodepsaný odpor nemohla mít vliv na zákonnost výsledného rozhodnutí a nebylo třeba vyzývat k odstranění vad odporu. Stěžovatel po celou dobu s orgány komunikoval a na absenci odporu si „vzpomněl“ až poté, co ve správním řízení plně využíval všech svých procesních práv, tedy až v žalobě. Nejedná se o vadu způsobující nezákonnost rozhodnutí, neboť sám stěžovatel v dalším řízení jednal tak, že považoval odpor za účinný. Uvedené závěry jsou plně přenositelné na nyní souzený případ.
18. Soud tedy uzavírá, že ze všech shora popsanych skutečností dovodil, že postup žalobce, který podal nepodepsaný odpor, na což poukázal až v žalobě, není než procesním

úskokem, který se sice vinou nepozornosti správního orgánu formálně zdařil, nicméně soud mu pro zjevné zneužití práva odmítá poskytnout ochranu. Nadto podotýká, že následným projednáním přestupku nedošlo v souladu s ustanovením § 90 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, ke zhoršení postavení žalobce, kdy mu byl uložen stejný druh a výměra trestu, jako v příkazu.

19. Skutečnost, že žalobci byla uložena povinnost hradit náklady správního řízení v paušální výši 1.000 Kč, není spojena s pochybením správních orgánů a nejedná se ani o zásah do práv žalobce, k němuž by došlo chybným postupem správních orgánů. Postup správních orgánů soud vyhodnocuje v jeho celku. Povinnost úhrady nákladů správního řízení naopak zcela bez pochyb plyne z procesní strategie, která byla žalobcem zvolena.

VI. Závěr a náklady řízení

20. Protože byla žaloba nedůvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
21. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 9. března 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. L. M.

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. L. M.